

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-בשלשה פרקים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי שנא הלל דדחי דידיה, ומאי שנא מוסף דלא דחי דידיה?	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי:									ז		כה:		
השתא דלאו דידיה דחי - דידיה לא כל שכן	אמר ליה רב אשי:									!		כה:		
הכי קאמינא לך: לא לידחי אלא דידיה	אמר ליה: [מר קשישא בריה דרב חסדא]									ז	◇	כה:		
איכא רבי יוסי דקאי כוותך.	אמר ליה: [רב אשי]									!	◇	כה:		
כל יום שיש בו מוסף - יש בו מעמד	דתניא, רבי יוסי:									■	!	◇	כה:	
מעמד דמאי?										^	!	◇	כה:	
אילימא מעמד דשחרית										!	!	כה:		
הא תנא קמא נמי הכי קאמר.										ז	!	כה:		
אלא מעמד דמוסף										!	!	כה:		
דידיה נמי לא דחי?										ז	!	כה:		
אלא דמנחה										!	!	כה:		
קרבן עצים דחי?										ז	!	כה:		
אלא לאו - דנעילה.										!	!	◇	כה:	
שמע מינה: דידיה - דחי, דלאו דדיה - לא דחי, שמע מינה.										!	!	◇	כה:	
וליתני נמי באחד בניסן לא היה בו מעמד מפני שיש בו הלל וקרבן מוסף וקרבן עצים										ז	!	◇	כה:	
זאת אומרת הלילא דבריש ירחא לאו דאורייתא.	רבא:									!	!	◇	כה:	
שמונה עשר יום בשנה יחיד גומר בהן את הלל, ואלו הן: שמונת ימי החג, ושמונת ימי חנוכה, ויום טוב הראשון של פסח, ויום טוב של עצרת. ובגולה עשרים ואחד יום, ואלו הן: תשעת ימי החג, ושמונת ימי חנוכה, ושני ימים הראשונים של פסח, ושני ימים טובים של עצרת.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוודק:									■	!	◇	כה:	
רב איקלע לבבל, חזינהו דקא קרו הלילא בריש ירחא. סבר לאפסוקינהו. כיון דחזא דקא מדלגי דלוגי, אמר שמע מינה מנהג אבותיהם בידיהם.	[רב]									○	!	◇	כה:	
יחיד לא יתחיל, ואם התחיל - גמר.	תנא:									■	!	◇	כה:	
המשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז וכו'.											■	<	כה:	
נשתברו הלוחות מנלך?											^	◇	כה:	
בששה לחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל	דתניא: [ת"ק]									◆	■	!	◇	כה:
בשבעה בו.	רבי יוסי:									◆	■	!	◇	כה:
מאן דאמר בששה ניתנו - בששה ניתנו, ובשבעה עלה משה											■	!	כה:	
מאן דאמר בשבעה - בשבעה ניתנו, ובשבעה עלה משה.											■	!	כה:	
דכתיב (שמות כ"ד) ויקרא אל משה ביום השביעי, וכתוב (שמות כ"ד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה. עשרים וארבעה דסיון, ושיתסר דתמוז, מלו להו ארבעין בשיתסר בתמוז. נחית אתא ותברינהו ללוחות, וכתוב (שמות ל"ב) ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל וישלך מידיו את הלוחות וישבר אתם תחת ההר.											■	!	◇	כה:
בטל התמיד												■	◇	כה:
גמרא.												■	◇	כה:
הובקעה העיר												■	<	כה:
בשבעה עשר הוה? והכתיב (ירמיהו נ"ב) כחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר, וכתוב בתריה (ירמיהו נ"ב) ותבקע העיר וגו'.											ז	!	◇	כה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

תענית-בשלישה פרקים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא קשיא כאן - בראשונה, כאן - בשניה.	רבא:										!	◊	:כה	
בראשונה הובקעה העיר בתשעה בתמוז, בשניה בשבעה עשר בו.	דתניא:										■	!	:כה	
שרף אפוסטמוס את התורה												■	<	:כה
גמרא.												■	◊	:כה
העמיד צלם בהיכל												■	<	:כה
מנלן?												^		:כה
דכתיב (דניאל י"ב) ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם.												!	◊	:כה
וחד הוה? והכתיב (דניאל ט') ועל כנף שקוצים משמם												;		:כה
תרי הוו, ונפל חד על חבריה ותבריה ליה לידיה, ואשתכח דהוה כתיב: אנת צבית לחרובי ביתא, ידך אשלימת ליה.	רבא:											!	◊	:כה